

Mál nr. 75/2012
M
og
vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar atvinnureksturs.

Ágreiningur um bótaskyldu er skemmdir urðu á ljósleiðaralögn í ljósleiðarabrunni.

Gögn.

37. Málskot, móttakið 16.2.2012, ásamt fylgigögnum.

38. Bréf X, dags 12.3.2012.

Málsatvik.

Hinn 8.9.2011 voru starfsmenn M að bora inn í ljósleiðarabrunn fyrir nýjum ljósleiðara með þeim afleiðingum að borinn laskaði eldri ljósleiðaralögn. Lögnin var í eigu A. M hafði í gildi frjálsa ábyrgðartryggingu hjá vátryggingafélaginu X vegna starfsemi sinnar. A krafðist bóta úr ábyrgðartryggingunni hjá X vegna þeirra skemmda sem urðu á ljósleiðaralögninni. X hefur hafnað greiðslu bóta úr vátryggingunni. Svo virðist sem M hafi síðan bætt A tjónið.

Álit.

Samkvæmt gögnum málsins virðist ekki um það deilt að umrædd ljósleiðaralögn teljist vera fjarskiptavirki í skilningi 14. tölul. 3. gr. laga um fjarskipti nr. 81/2003. Samkvæmt síðari másl. 3. mgr. 71. gr. laganna er þeim sem veldur skemmdum á fjarskiptaviki skylt að bæta allt tjón sem af skemmdunum leiðir, bæði beint og óbeint, nema hann sýni fram á að ekki hafi verið komist hjá tjóni þó að fyllstu aðgæslu hafi verið gætt.

Ljóst er að starfsmenn M ollu tjóni á ljósleiðaralögninni. Ekki hefur verið sýnt fram á samkvæmt gögnum málsins að ekki hafi verið komist hjá tjóni þótt starfsmennirnir hefðu sýnt fyllstu aðgæslu. M, sem vinnuveitandi þeirra, ber því fébótaábyrgð á því tjóni sem A varð fyrir.

Samkvæmt 2. gr. þeirra vátryggingarskilmála sem gilda um ábyrgðartrygginguna tekur vátryggingin til skaðabótaábyrgðar sem fellur á vátryggðan vegna slysa á mönnum eða skemmda á munum vegna starfsemi þeirrar sem getið er í skírteini eða iðgjaldskvittun. Ekkert liggur fyrir um að umrætt verk, sem unnið var við þegar tjónið varð, falli utan þeirra starfsemi M sem vátryggingunni er ætlað að taka. Ekkert bendir til að ljósleiðaralögn sú sem varð fyrir skemmdum hafi með einhverju móti verið í vörslum M eða starfsmanna hans. Þótt sérstakur skildagi fyrir jarðýtur, vélaskóflur, skurðgröfur og aðrar þess háttar vinnuvélar sé í gildi verður ekki séð að í því felist að hinir almennu skilmálar eigi ekki að gilda um vátrygginguna, þ. á m. fyrrgreint ákvæði 2. gr. Að öllu virtu telst tjónið bótaskyldt úr ábyrgðartryggingunni. Skiptir í því sambandi ekki máli þótt M kunni að hafa bætt A tjónið. Hagsmunum X var ekki raskað af þeim sökum.

Niðurstaða.

Tjón á ljósleiðaralögn í eigu A er bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu M hjá X.

Reykjavík, 30. mars 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.